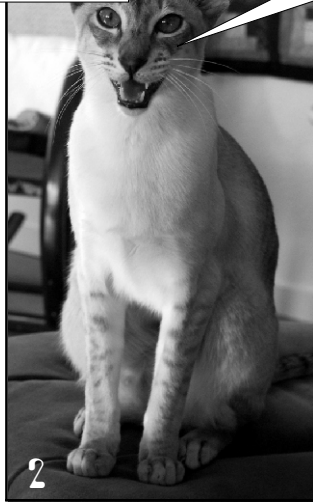

Uddrag af en siamesers dagbog

Davs - Jeg hedder Tøsen - et sært navn til en præmiesiameser, som vandt alt i 2000.

Gnurf, gnurf, fnurg ...
Jauw, jouw, jiiin jiiin ...
Grynt, graug, griir ...
Skriiig, piiiv, nurff ...
Jauw, piiv, gnurfre ...

Det er mig, der siger mærkelige lyde nu: Slikke, slikke, gumle, gnaske, slurpe, gnuf, gnuf ... uhm ...

NYHED TD KATTEGUF

ØKOLOGISKE KATTEØRER

Giv din kat nye værdier!

Lækre slikkemodne katteører til festlige lejligheder, f. x. på fødselsdage, fridage, helligdage, feriedage og hverdage, som ikke er mandage.

TD står for temmeligt dyrt.

Fås i enhver velassorteret marked, herunder supermarkeder, byggemarkeder, kapitalmarkeder, boligmarkeder samt loppemarkeder.

BESTIL EN KATTEHISTORIE

Tøsen's Fabulatorier er leveringsdygtige i fotos og beretninger om sande-, sand-synlige- eller usandsynlige katteeventyr af enhver art. www.toseflip.dk

Tøsehovedet - ved siden af mig hedder Fister. Det passer godt til ham, fordi han har krudt i rumpen og fistrer rundt. Han vandt ikke noget, men fik en træstpræmie for sine store øjne. Fister er et siameser-misfoster. Han taler ret sia-mystisk.

Han siger underlige lyde, lissom havmåger, gryntebasser og kani-ner. Han klætrer også tit i gardinerne foran døren, fordi han tror, at det er gardinerne, der lukker hoveddøren op. Han er lidt bagud, men han var vist også ret billig, har jeg hørt.

Fisters ører er dog det rene slik. Jeg kan godt lide smagen, og så kilder hårene dejligt på tungen. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke laver kattemad med den smag. Jeg har ellers hørt, at ørerne ikke er meget værd i vore dage. Fister blir dødtosset, når han opdager, at han ikke har mere pels på ørerne. Jeg har lavet et forslag til Hills her ved siden af. Super-flapperne, som omtales i annoncen, er det nyeste

påhit i ørebranchen, og de er så store, at de nemt kan betjene en region og alle dens katte. De bør stille deres resourcer til disposition, når de har lært at flyve. Jeg har hørt, at en Dumbo (?) lærte det engang i fortiden.

Fister kan ikke lære at flyve med sine små flapper, men de er gode at slikke på, fordi han smager som en kanin.

Spinne ... Spinne ...
Det er mig der spinner.

Spinne ... Spinne ...
(det er bare et ekko)

Da vi var små så vi ret åndssvage ud, dog mest Fister med hans kuglerunde øjne. Min mor var lige ved at sælge mig til en væmmelig mand, som var vildt betaget af mine ører, og som ville avle på dem. Han havde aldrig set noget lignende, undtagen hos visse sydamerikanske flagermus. Mens hans talte med sin checkkonto, blev jeg købt af nogle andre, som ikke var interesseret i avl og øre-flapper.

Jeg ved ikke rigtigt, hvad det der avl går ud på, men det er vist noget med, at hankatte skal snuse én i røven ligesom Fister er slem til ind i mellem. Hvorfor kan han ikke bare nøjes med at slikke ører? Han får dog en på bærret, når han gør det. Men han er en god sovekammeret, fordi hans kaninpels er blød og varm.

I går kom min mor ind med noget, som hun kaldte en Batman. Fister og jeg var overbevist om, at det var en stor lakrids, som vi kunne bide i. Men lakridsen havde ben, og løb væk. Hun skal ikke købe mere Batman.

For tiden øver jeg mig i at flyve. Jeg springer op på plankeværket og videre op på taget. Det går ikke så godt med flyvningen endnu. En dag gik jeg helt op på tagryggen, slog ørerne ud og satte af. Og så sagde det boing, boing, boing - og boing igen - ligeså mange gange, som der var bolte i tagpladerne - og der var mange. Det gjorde ondt, og til sidst hang jeg i kløerne i tagrenden, med ørerne flappende for fulde omdrejninger. Det var ikke særligt yndigt. Mine ører er nok alligevel for små. Men jeg går tit på taget. Der er fin udsigt til meningen med livet, universet og alt det der, og så er der sjove dyr i tagrenden, som smager af lakrids. Nå, ikke mere dagbog for denne gang. Jeg skal tisse. Med venlig hilsen - Tøsen.

FABELGRAFFITTI